

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVI. évfolyam 2. szám

2022. február

*„Haragudhattok, de ne vétkezzetek: a nap ne men-
jen le haragotokkal.”*

Efézus 4:26

Egyházunk 2022. évi jeligéje:

„De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” Józsué 24:15

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

2-5-ig, szerdától szombatig **Előjárói konferencia** Varbó-Fónagyságon 5-én, szombaton 10 órakor az **új miskolci templom felszentelése** lesz 6-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor úrvacsorai istentisztelet

lesz: **Isten haragja és kegyelme (Róm 1.)**

12-én, szombaton **Protestáns Cigánymissziós Találkozó** lesz a béké-
si baptista imaházban

12-én **MIX nap** is lesz Budapesten.

13-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Mi az
a törvényeskedés? (Róm 2.)**

14-20-ig **Házasság hete** (több programmal)

20-án vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Léteznek igaz emberek? (Róm 3.)

25-én, pénteken 16 órakor **pécsi körzeti konferencia** lesz

27-én vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Hinni
a reménytelenség ellenére is (Róm 4.)**

Bibliavasárnap (aznapi gyűjtést a Biblia Társulat Biblia kiadásá-
ra adjuk tovább)

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is
Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban

(Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett,
az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

Hagyd az örök Istenre
Minden te útadat,
Ha bánt szíved keserve,
Ő nékem nyugtot ad.
Ki az eget hordozza,
Oszlat felhőt, szelet:
Napját rád is felhozza,
Atyád ő, áld és szeret.

Paul Gerhardt

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

2022. évi jeligénk:

“De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”

A metodista egyház éves jeligéje 2022. január 1-től Józsué könyvéből lett kiválasztva. Az éves üzenet egyszerre biztat a bizonyágtételre, a hitvallásra, a szolgálatra, az Isten melletti kiállásra, és egyszerre mutat rá a családra, a tágabb értelmű „háznép”, a közösség fontosságára, jelentőségére. A Józsué 24,15-ből vett ige így hangzik: *“De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”*

Józsué ószövetségi személy, az ókori zsidók vezetője a honfoglalásuk idején. A róla elnevezett Józsué könyve Kánaán meghódításának kezdetétől a Józsué haláláig terjedő időszakot meséli el.

Józsué Egyiptomban született meg, Nun fiaként, Efráim törzsében. Az Egyiptomból való kivonulás és a vándorlás alatt Mózes „jobb keze”, és katonai vezetőként is jeleskedett. Akkor van először említve a neve, amikor Mózes az amálekíták elleni harcra küldte. A sinai törvénykezés idején a próféta segítőtje, valamint egyike annak a tizenkét embernek, akiket Mózes Kánaán felderítésére küldött. A leírás alapján csak neki és

Kálebnek volt elegendő hite és bátorsága ahhoz, hogy a továbbhaladást javasolja, így a négy évtizedig tartó pusztai vándorlást is csak ők élik túl.

Józsuét hamar kiválasztotta Isten Mózes utódjának, és ezt a próféta halálának közeledtével ki is nyilatkoztatta. Mózes halála után az ő vezetésével kel át a nép a Jordánon, veszi be Jerikót, Ai-t, és veti meg a lábát a kánaániták területén.

MAGYARORSZÁGI METODISTA EGYHÁZ HONLAPJA

Úton

Mellém az úton
társak szegődtek.
Vagy én lettem társuk,
s követem őket?
Vagy egyszerre vágunk
neki az útnak,
s hagytuk ott magunk
mögött a múltat?

Emlékszem, hogy volt,
de nem nézek hátra,
hisz amiatt lettünk
egymásnak társa,
mert téged, és őt is,
mint engem, egyszer
néven szólított
az áldott Mester.

S szavára tárult
fel az új élet.
Dicsőség legyen
a menny Istenének!
Ámen

H AJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Methodista gyülekezeteket is sújtott az amerikai tornádó december elején

Kentucky államban, Tennessee-ben és a környező államokban is súlyos károkat szenvedtek el a metodista gyülekezetek a december 10-11. közötti tornádósorozat eredményeként. Közben a vészhelyzeti élmezés, a sürgősségi menedéknyújtás és a segítség egyéb formái azonnal megkezdődtek több metodista közösség részéről.

A péntek estétől szombat reggelig sújtó viharrendszer – köztük egy tornádó, amely mintegy 240 mérföldön pusztított – csaknem 90 ember haláláért felelős. Közülük ketten Marsha Hall és Carole Grisham, a kentuckyi Dawson Springs UMC tagjai. A szellőkések tetőket nyírtak és ablakokat törtek be több metodista templomban és lelkészlakásban, valamint súlyosan megrongálta a gyülekezeti tagok otthonait és a helyi vállalkozásokat.

Fairley Kentucky Konferencia püspöke közleményében nyilatkozta: „Az utóhatásokkal még jóval azután is fogunk foglalkozni, hogy a médiában és a közösségi médiákban megjelentek a hírek.” A Tennessee-Nyugat-Kentucky Konferencia püspöke William McAlilly, aki szuperintendens volt a Mississippi Konferenciában a Katrina hurrikán idején, december 12-én bejárta Kentucky és Tennessee néhány súlyosan sújtott részét, meglátogatva három metodista gyülekezetet és azok templomait. „Azt mondanám, hogy ez egy szinten van Katrinával az okozott károk tekintetében” – mondta McAlilly telefonon.

A Kentucky állambeli Mayfield volt a tornádó egyik centruma, ami a károk mértékében is megnyilvánul, beleértve a Mayfield First UMC-t is, amely az egyik legsúlyosabb kárt szenvedte el. Miután értesült a tornádóveszélyről, Joey Reed lelkész és felesége, Laurinda elmenekültek a Mayfield-i Gyülekezet lelkészlakásából a történelmi szentélybe, ahol egy alagsori szekrényben kerestek menedéket. „A feleséggel egymás kezét fogtuk, imádkoztunk, és néhány másodperc múlva hatalmas megrázó hang hallatszott” – mondta Reed az UM Newsnak. Ekkor betörték az üvegajtók, és hamarosan két puffanást hallottak – a tető nagy részének beomlásának hangját.

Bár a pár megsúzta sérülés nélkül, Reed katasztrófálisnak minősítette az épületben keletkezett károkat. “Nincs tető a templom elejétől az oktatási melléképületig” – mondta. Reed elmondta, hogy Mayfieldben széles

kört érint a pusztítás, három egyházi család vesztette el otthonát, mások pedig jelentős károkat szenvedtek. A templom egyik gyakori látogatója eltűnt, és feltehetően meghalt – mondta Reed.

A Tennessee állambeli Dresden-ben a nemrégiben átalakított Dresden UMC gyülekezet tetejét a vihar leszakította, és az ólomüveg ablakokat betörte (a képen). A dupla elülső üvegajtó összetört, egy szomszédos épület pedig elvesztette a tetejének felét – mondta Amy Hurd, a Tennessee-Nyugat-Kentucky Konferencia kommunikációs igazgatója. McAlilly szerint mind a Mayfieldi, mind a Dresden-i templom valószínűleg teljes veszteség.

MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ HONLAPJA

Megtartás

De sokszor
meg sem köszönöm,
csak élem -
mintha az én
hatalmamban állna -
a mindennapokat.

Aztán
leginkább ha
a próbák jönnek,
ha környékeznek
a fájdalom, a könnyek,
a lelkem hozzád
visszatalál.

És kegyelmes kezedbe
belesimulva
tekintek vissza
most már úgy a múltra,
hogy egyedül te
adtál abban
megtartást.
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

6. Ne paráználkoddj!

(Németül: ne kövess el házasságtörést!)

A házasság is Isten különleges védelme alatt áll. Két ember elkötelezett párkapcsolata az emberi társadalom csirasejtjét képezi. Az antik társadalomban még sokkal erősebb volt, mint manapság, és a személyes életter és a család biztosítását jelentette. Aki betör egy másik ember házasságába, de az is aki saját házasságából kitör, veszélyezteti a többiek életterét és életének alapját.

Az ószövetségi társadalomban a házasságtörés (magyarul: paráznaság) tilalma kicsit más profillal bírt, mint ahogy azt manapság értelmezzük. Ha pl. egy házas férfi egy nem házas nővel létesített kapcsolatot, akkor az akkori értelmezés szerint nem követett el házasságtörést. Mert lehetősége (illetve adott körülmények között kötelessége is) volt azt az asszonyt második feleségként feleségül vennie. Tehát a (hajadon, nem házas) asszony, aki kapcsolatot létesített egy házas férfival, nem minősült házasságtörőnek. Megfordítva: egy házas asszony minden esetben házasságtörést követett el, mindegy, hogy egy házas, vagy házasságon kívül élő férfival lépett kapcsolatra.

Ezért az ószövetségi időszakra vonatkozóan a következő örök szabály érvényes: egy férfi csak azt az idegen házasságot törí meg, amelybe betör, ha egy másik férfi feleségével létesít kapcsolatot; egy asszony mindig megtörí saját házasságát.

De már az újszövetségi időben, amelyben az egynejű házasság általános gyakorlat volt, illetve a római jog már meg is követelte azt, ez a parancsolat mindkét nem számára egyformán érvényes volt - habár a János

8-ban szereplő történet különös módon csak az asszonyról beszél, akit a házasságtörésen tetten értek, és ezért meg akarták kövezni őt!

Ez egy nehéz kérdést vet fel számunkra:

Az Ószövetségben a házasságtörés bűncselekménynek számított, a gyilkossághoz, vagy a lopáshoz hasonlóan *büntetendő*, habár - tudomásunk szerint - akkor is ritkán került sor emiatt büntetésre. Ez érvényes volt a mi jogrendszerünkre egészen a háború utáni időszakig, amikor megszüntették a házasságtörés büntetethezességét - éppen azért, mert itt a bűnösség kérdését nagyon nehezen lehetett tisztázni. Feltehetjük azt a kérdést, hogy ez helyes-e, azonban egyúttal rá kell mutatnunk Jézusnak a János 8-ban tanúsított magatartására. Minden esetre nagyon komoly a kérdés, hogy: ez azt jelenti, hogy e házasságtörés most már nem kevésbé problematikus és veszélyeztető? Emiatt Isten parancsolata már csak korlátozottan érvényes? Ez társadalmunk egyik problémája, hogy gyakran azokat a kihágásokat, amelyeket (már) nem büntetnek, megengedhetőnek tekintünk. Ez egy nagyon veszélyes beállítottság. Alapvető, hogy a házasságnak továbbra is szüksége van arra a védelemre, amelyet ez a parancsolat kíván biztosítani számára. Ahol ezt a parancsolatot figyelmen kívül hagyják, szétesik a közösség.

Jézus - mint ahogy azt az ölés tilalmára vonatkozó parancsnál tette - az egész kérdést még egyszer egy sokkal mélyebbre ható szintre vitte. Ahogy számára a gyilkosság már ott kezdődik, ahol a másiktól becsmérő megjegyzésekkel elvitatom az élethez való jogot, úgy a házasságtörés is szerinte az ember szívében kezdődik el, nevezetesen akkor, amikor egy asszonyra (férfira is) úgy nézek, „hogy őt megkívánjam”. A „megkívánás” alatt azonban még nem a szexuális vonzalom megjelenése értendő, hanem az a kívánság, amely „meg akarja kapni” a másikat. Ahol a másik embert (férfit/nőt) kívánságom „tárgyává” teszem, ott megfosztom őt méltóságától, és szétrombolom a férfi és nő közötti partneri közösséget, amelyet Isten a 7. parancsolat által védelmez, függetlenül attól, hogy én, vagy a másik házas-e.

Erre még egyszer vissza fogunk térni a 10. parancsolatnál. Mindenesetre ez az a pont, amelynél legvilágosabban elkülönül az, amit a modern társadalomban szabadságnak tekintenek, és az, amit a Biblia és a Tízparancsolat Isten gyermekeinek szabadságaként ír le. Amikor a modern társadalomban a szabadság azt jelenti, hogy szexuális kapcsolatom lehet bárkivel, akivel akarom, a Biblia üzenete szerin szabadság e helyen azt jelenti, hogy

az elkötelezett házasság védett terén belül teljesen odaadhatom magam egy szeretett embernek.

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Az élet törvénye és Isten parancsai

Az emberek mindenkor töprengtek életük alapvető rendjén. Igen figyelemre méltó tény, hogy szinte az összes ilyen gondolat eredménye egymással és a tízparancsolattal messzemenően megegyezik. Azon helyzetekben, amikor az emberek életviszonyai erőteljes külső és belső megváltoztatások, átalakulások következtében rendezetlenné válnak, azok az emberek, akik képesek megőrizni gondolkodásukban és ítéletalkotásukban a tisztánlátást és a józanságot, tudják, hogy istenfélelem nélkül, a szülőkkel szembeni tiszteletadás nélkül, az élet, a házasság, a tulajdon, a becsület – bármilyen formában létezzenek is ezek a javak – védelme nélkül nem lehetséges emberi együttélés. Ahhoz, hogy valaki az élet ezen alaptörvényeit felismerje, nem szükséges, hogy keresztény legyen, elég, ha követi saját tapasztalatait és józan esztét. A keresztény ember örül minden ilyen fontos dolognak, amiben más emberekkel közösséget érez. Kész velük együtt dolgozni és harcolni ott, ahol a közös célok megvalósításáról van szó.

Ezen túlmenően azonban a keresztény ember soha sem felejt el a döntő különbséget, mely az élet alapvető törvényei és a tízparancsolat között fennáll. Ott az értelem beszél, itt Isten.

DIETRICH BONHOEFFER
JÖJJ VELEM! CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

A helyes dicsekedés

Igaz történet
„Aki dicsekszik, az Úrral dicsekedjék” (1 Kor 1,31)

Hatodik gyermekünk születése után (1989-ben) találkoztam egykori évfolyamtársammal üzemi gyakorlaton (második diplomám szerzése közben), aki akkor két gyermek apja volt, és főosztályvezetői beosztásban dolgozott (később vezérigazgató lett). Beszélgettünk családi életünkről,

és örömmel mondtam el nagycsaládunk történetét. A sok gyereken álmélkodott, és értetlenkedve megjegyezte: „bolond vagy te, hogy a szocializmusban ennyi gyereket vállalsz?” Azóta negyed század telt el, ez idő alatt hittel, hitben neveltük gyermekeinket, és sok áldást tapasztaltunk. Isten szeret bennünket, és kiválasztott magának. Vele dicsekszem, és íranta hála van a szívemben, hogy eddig is ölében hordott bennünket, semmi szükségét nem szenvedtünk, örömmel mondhatom azt, hogy bőségben éltünk. A most olvasott ige erről szól: *„Sőt azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében bolondok, hogy megszégyenítse a bölcseket, és azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében erőtlének, hogy megszégyenítse az erőseket.”* (1 Kor 1,27)

Élve a modern technika adta lehetőségekkel, a népes családom fényképét feltettük az internetes közösségi oldalra (facebookra). Az előbb említett évfolyamtársam is megnézte, és ezt írta üzenetként: „Én sem tudok mást mondani, mint társaim, gratulálok a szép nagy családotodhoz. Biztos sok öröme van bennük.” (2015.01.19.)

Változatlanul az Úrnak adok hálat a családom minden tagjával együtt mindezekért, és visszatekintve az elmúlt évtizedekre (40 éves házások vagyunk) nyomatékosan elmondhatom: Vele érdemes járni az életutunkat, mert: *„Az ő munkája az, hogy ti Krisztus Jézusban vagytok”* (1 Kor 1,30)

HORVÁTH CSABA (NYÍREGYHÁZA)

„Cspadában” a reptéren

*Fáradozzatok annak a városnak a jólétén,
ahová fogságba vitettelek titeket. (Jer 27,9)*

„Lelkész úr, azért hívjuk, mert szükségünk van az imájára. Cspadába estünk egy hóvihár miatt, és Chicagóban ragadtunk.” Lelkészünk megkérdezte: „Zárt helyen vannak szárazon és melegben?” „Igen” - válaszoltam. „Van vizük és enni-valójuk?” Újra igennel feleltem. „Nincs semmilyen egészségügyi problémájuk?” - folytatta. „Nincs” - válaszoltam. „Akkor valójában nincsenek cspadában, ugye? Imádkozni fogok önökért, hogy

legyenek az Úr szolgálói ott, ahol vannak”. Együtt imádkoztunk, és a hozzáállásom szinte azonnal megváltozott.

Könyveket vásároltam egy reptéri üzletben, és odaajándékoztam a gyermekes családoknak. Feleségem szóba elegyedett egy idősebb férfival, aki egy koreai háborús sapkát viselt. Később felajánlottuk, hogy sorban állunk mások helyett ételért. Könnyű volt közeledni másokhoz, tudva, hogy ugyanabban a helyzetben vagyunk. És ezen felül számos aggódó és elgyötört utas fogadta el, hogy imádkozunk velük.

A terminálban töltött 16 óra gyorsabban telt, amikor másoknak felajánlottuk szolgálatainkat. Nem estünk csapdába. A jó helyen voltunk a megfelelő időben arra, hogy Isten szeretetét megmutassuk másoknak.

Imádság: Drága Urunk, amikor csapdában érezzük magunkat, segíts, hogy szerető jelenléted tanúi lehessünk! Ámen.

Bármilyen stresszes körülmények között kereshetem, hogyan szolgáljam Istent.

LELAND P. GAMSON (INDIANA, USA)

Mi a helyzet Afganisztánban?

Afganisztán az Open Doors januárban kiadott úgynevezett „világüldözöttségi indexén” az ötven ország között a 2. helyen áll Észak-Korea után.

Az ország mintegy 38 millió lakosa között mindösszesen csak pár ezer a keresztények száma. A többség muszlim. Ezek a keresztények konvertáltak, vagyis mindannyian az iszlám hitből tértek ki, és lettek keresztények. Hitüket nem gyakorolhatják szabadon. Az iszlám azokat, akik keresztény hitre tértek át, megveti, vallási törvényeik szerint halállal bünteti. Az itt élő keresztényeknek tehát végzetes következményekkel kell számolniuk, amennyiben napvilágra kerül keresztény meggyőződésük. Vagy menekülniük kell hazájukból, vagy megölik őket. A muszlim családnak, a klánnak, vagy a törzsnek helyre kell állítania a becsületét, mert egy tagja hitelhagyóvá lett. E tekintetben sem az iszlám család, sem a törzs nem ismer kegyelmet. A konvertitákra úgy tekintenek, mint lelki sérültekre, akiket ki kell irtani.

Miután az elmúlt hónapokban az USA hadserege és a NATO haderők kivonultak Afganisztánból, átadva a hatalmat a táliboknak, ezzel megszűnt a keresztény emberek védelme az országban. Teljesen kiszolgáltatottak lettek.

Sharifullah* tradicionális kézműves mesterséget folytat Afganisztánban. Ő is Jézus titkos követője, és a maga szerény eszközeivel próbál az emberek között biznyságot tenni Jézus Krisztusról. Munkája közben el tudja érni az evangéliummal a környezetében élő embereket.

Elmagyarázza, hogyan értelmezik és használják a különböző művészi motívumokat az evangélium terjesztéséhez: „A madarak például a Szentlelket és a szabadságot, a juhok minket, embereket, a rózsák pedig Jézust jelentik. Néha még kereszteteket is belerejtünk, megfestünk a képekbe, beleszövünk a textiljeinkbe.”

Amikor a tálibok visszafoglalták országát, Sharifullah élete megtorpant. Azt mondja: „A tálibok öt héttel ezelőtt már betörték ide. Röviddel az ország átvétele után pedig számos fővárosi kézműves üzletet figyelmeztettek a kiállított műalkotásokon látható, nekik nem tetsző motívumokra.”

Sharifullah így folytatja: „A tálibok azt akarják, hogy ideológiájuk mindenhol visszaköszöjjön. Ezért eltávolították a színeket, az élet és a remény minden jelét. Az öröm, a szépség jeleit leházolták, és tálib jelzavakat festettek a helyükre, amelyek félelmet keltőek.” Látni, ahogy a férfiak másznak a létrákon, és festenek, leházolnak mindent, ami szép és reményteljes. Mindez rossz emlékeket ébreszt. „Mindent, ami szép, azt betegnek, hitetlennek, károsnak és szennyesnek tartanak.” – magyarázza a mesterember, és panaszkodik: „A tálibok megölik a lelkünket. Nem kell ránk löniük, hogy fájdalmas és kemény legyen, de löni fognak minket. Megölik gyermekeink lelkét azzal, hogy megfosztanak minket minden szépségtől.”

Ajtó, amit soha többé nem lehet bezárni

Sharifullah üzlete átmenetileg bezárt, mivel nem biztosak abban, hogy az új rezsim hogyan kezeli majd a dolgozó nőket. Még ha a tálibok ki is törlik a szépség emlékeit, Sharifullah és testvérei elhatározzák, hogy nem adják fel. Emlékszik egy igeszakaszra a Bibliában, amelyet édesanyja többször mondogatott neki: „Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevemet.” (Jel 3,8)

„Lehet, hogy megpróbálnak megállítani minket, de nem adom fel a reményt, hisz olyan sok embert tanítottunk meg arra, mi is a szép.” (* megváltoztatott név!)

Ma Sharifullah imát kér. Legfőbb gondja sógora, aki szimpatizál a tálibokkal. Azt mondja: „A feleségem nagyon jó művész. A bátyja folyamatosan visszatért, és megsemmisítette a képeit, azért, hogy fájdalmat okozzon neki. Azt mondta nekünk: „Túlságosan szabadok vagytok. Egy napon azonban a tálibok visszatérnek, és jobb lesz nektek, ha mindezeket elpusztítjátok. Most eljött az a nap.”

De Sharifullah eltökélt szándéka, hogy továbbra is tanúskodjon Jézusról: „Soha nem engedjük, hogy ez a remény megszűnjön” – mondja. „Gondoskodni fogunk arról, hogy ne némuljon el az evangélium hirdetése az emberek között, akár minden lélegzetünkkel is bizonyosságot fogunk tenni. És tudjuk, hogy segíteni fogtok nekünk azzal is, hogy elmondjátok szerte a nagyvilágban, hogyan is élünk mi itt Afganisztánban. Kérjük, továbbra is támogassatok minket, imádságaitokkal is.”

Kérjük, imádkozzatok Sharifullahért és az Afganisztánban élő keresztényekért, különösen most, amikor ellátási hiány és járvány is van az országban.

Könyörögjünk, hogy Jézus szeretete munkálkodjon a tálibok között is, és újítsa meg szívüket.

EVANGÉLIUMI ALIANSZ HÍRLEVÉL
2021 KARÁCSONYA

Fogas-kérdés

Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! 1. Korintus 16:14

Több, mint másfél évtizede éltek már együtt az öregek és a fiatalok, két szinten ugyan, de közös előszobájuk volt, annak egyik falán szép, míves kovácsoltvas fogas. Ha az a fogas nem lett volna! De volt. Ráadásul a fiatalok nászajándékkul éppen ezektől a szülőktől kapták, akikkel együtt laktak. Így hát szeretetben, békeességben és egymás független életére tapintatosan vigyázva élt ki-ki a maga lakásában. Ám ha kellett, kisegítettek egymást, olykor a televíziót is együtt nézték. A templomba is együtt jártak.

Ha a papa nyugdíjazása nem jött volna közbe, minden marad a régi-ben. De az is elérkezett, de bizony nemigen tudott mit kezdeni tömén-

telen idejével. Így rendezkedni kezdett. Kamrában, padlásán, fiókokban. Az éléskamrában nagyságrendbe rakta a kompótos, lekváros üvegeket és konzerveket. Felesége nyelt egyet, de nem tette szóvá. Ám férjének az az ötlete támadt - nyakszálát fia kabátja alatt találván -, hogy mindenkinek saját fogasa legyen. Az első nyilván övé, mint családfőé, a második feleségéé, a harmadik menyéé - mert gáláns ember volt -, fiáé a negyedik, s a maradék három fogas a három unokáé, szép rendjén, keresztnévük ábécésorrendjében. Össze is hívta az előszobába a családi tanácsot, s kihirdette előttük az új rendet. Unokáival többször is elisméltette, kinek melyik a fogasa, és azok apjuk figyelmeztető oldalba lökdösése mellett kuncogva ismételték.

Amikor a fiatalok lakásukba fölértek, a férj mélabúsan dűnnyögte a feleségének:

- Olykor mégis igazuk van a pszichológusoknak, hogy idővel nem csak az arc ráncai mélyülnek el, hanem a léleké is. Apám mindig spórolós volt, most kuporgatós lett; világ életében szerette a rendet: vénségére, úgy látszik, kényszeresen pedánsná vált.

Felesége nyugtatgatta:

- Ha most a rendezkedés lett a papa foglalkozása, ne bosszankodj. Tied a négyes számú fogas, ennyit megér a családi békesség. Nem mi tettük éppen a fogas fölé az igetáblát, amelyet a közösségtől kaptunk esküvőnkor: „*Minden dolgotok szeretetben menjen végbe*”?

Férje dohogott még valamit az öregek rigolyáiról, de mert szerette bibliás és csöndes szavú apját, az élet megszokott tempójával folydogált tovább.

Egy napon azonban - miért, miért nem? - a fiú, nagy sietségében, apja fogására hajította sapkáját, és rohant fel a lakásukba, feleségéhez, gyerekeihez.

Este apja - sakkpartijára elmenőben - megszólította fiát az előszobában, s némi nyomatékkal figyelmeztette:

- Fiam, a te fogasodra tettem át a sapkádat. - A megszólított egy pillanatra értetlenül nézett apjára, aztán rádöbbenve „vétkes rendetlenségére”, kényszeredetten bólintott, s kissé erősebben húzta be maga után az ajtót, mint máskor.

No, nem szaporítom a szót. Ez az eset hol a sapkával, hol a zekével, hol egy-egy pulóverrel meg-megisméltődött, s ezt mindannyiszor szóvá tette a „Fogasok Őre” - így nevezte el az egyik unoka nagyapját.

De amikor a fia nedves esőköpenyét találta az ő - „AZ Ő!” - fogasán, akkor kitört a vihar. Olyan hangosan panaszolta a méltánytalan és figyelmetlen tettet feleségének, hogy felhallatszott az emeletre:

- Jöjjön csak haza a „te” rendetlen fiad, majd megmondom neki a magamét! Így nem lehet együtt élni! - és így tovább... Ezzel elsietett a gyülekezeti énekkarba, ahol a három basszus közül ő volt az egyik, és így nem hiányozhatott.

Az emeleten akkor csak a legidősebb fiúunoka volt otthon. Jól hallotta nagyapa kitörését, azért - egyik barátjához indulóban - figyelmeztetni akarta apját. Az előszobában hirtelen előkotorta zsebéből a piros filctollát, s más alkalmasságot nem találva, kamaszos ötlettel megfordította a fogas fölött lévő bibliai mondást, s a hátára gyorsan rápingálta jó nagy betűkkel: *Apa. Nyílt láng használata tilos! Robbanásveszély! FOGAS.*

Igen ám, de kivételesen a Fogasok Őre hamarabb ért haza, mint a fia. Első dolga volt, hogy megszemlélje a helyzetet, s az ő fogasán a még mindig nedves esőkabátot. Csak azután vette észre néhány arasszal feljebb a megfordított igetáblát, s rajta a felírást. Sokáig dermedten nézte. Nem látta még azt sem, hogy az ajtó nyílására elébe siető felesége is ott áll mellette, s amikor ránézett, az ráadásul még mosolygott is. Első pillanatban mondani akart valamit, valami nagyon dühöset, de felesége egyre nevetősebb szemébe nézve, belőle is kirobbant a kacagás. Majd ketten nevettek, egymást átölelve - s egyre hangosabban. A Fogasok Őre levegő után kapkodva egyre csak azt mondogatta:

- A beste kölyke, a beste kölyke... - Végül kihozta a maga még vastagabb, zöld filctollát, és unokája betűi alá odaírta: *Robbanásveszély elmúlt!*

Attól kezdve visszaállt a régi rendetlenség „rendje”. Mindenki odatehette a holmiját, ahol éppen hely volt. A fogas-kérdés megoldódott. Csak úgy „magától”.

Néhány nap múlva valaki visszafordította a táblát, és ismét az állt rajta, sötétzöld alapon, arany betűkkel: *„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe.”* - Így igaz.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

A szolgálat és a cipőfűző

Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok. Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.
(Mt 23,11-12)

Amikor bőrig ázva visszatértem a szállodai szobámba, a folyosón elhadtam két szállodai alkalmazott mellett. Egyikőjük megállított, és lemutatott a kioldódott cipőfűzőmre. Megköszöntem neki a figyelmeztetést, de nem hajoltam le, hogy megkösse. Végül is már csak egy kis távolság volt a szobáig. De ő megállított, és lehajolt, hogy bekösse a fűzőmet.

A konferencián volt egy fantasztikus előadó, a zene is pazar volt, de a legtöbbet ebből a szolgáló lelkületből tanultam. Jézus megpróbálta elmagyarázni az apostoloknak, hogy Isten országa a szeretetben nyilvánul meg, hogy meglátjuk és kielégítjük mások szükségéit. Ez az asszony meglátott egy szükségét, ami azt mutatta, hogy magán kívül figyelt egy másik emberre is. Ezután nem tétovázott, önzetlenül cselekedett, hogy segítsen, még akkor is, ha én egy abszolút idegen voltam. Ez az egyszerű eset a szálloda folyosóján arra indít, hogy jobban figyeljek a körülöttem lévőkre, legyek alázatosabb és készségesebb észrevenni mások szükségét.

Imádság: Drága Urunk, segíts, hogy meglássuk, kik szorulnak támogatásra körülöttünk, és tudjunk segíteni nekik! Méltányoljuk ugyanakkor a barátoktól, sőt akár az idegenektől tapasztalt kedvességet is! Ámen.

Ha meg akarom mutatni Isten szeretetét, akkor legelőször szolgává kell lennem.

JOHN I. CARNEY (TENNESSEE, USA)

Szeretnék énekelni néked

Szeretnék énekelni Néked,
Uram, nyisd meg ajkamat,
hogy szent legyen mindig az ének,
amely szívemből felfakad.

Hadd zengjem, el, hogy százszor áldott
keresztednél ki megpihen,
hadd zengjem el, hogy megtalált ott
s békére lelt az én szívem.

Szeretném énekelni másnak
hogy Néked énekelni jó,
hogy életünk bús lázadás csak,
míg el nem ér az égi Szó.

Azt zengeni, a Szót a Szódat,
mely életet adott nekem!
Szeretnék énekelni Rólad
halálig engedelmesen.

Szeretnék énekelni Néked
folyton, ameddig itt leszek,
szeretnék hangot adni, szépet,
mikor lelkemhez ér Kezed.

FÜLE LAJOS

A pofon

G.F. Dempster, híres angol író és igehirdető írja egyik könyvében:

Vasárnap délután történt.

London egyik legszegényebb negyedében egy nagy összejövetelen kellett beszélnem. Ha férfiakhoz szólok, gyakran gondolok a feleségükre is. Így történt, hogy igehirdetésem közben hirtelen ötlettől vezérelve a következőket mondtam:

Férfiak! Most egy pillanatra eltérnék a témánktól, és személyes tanácsot szeretnék adni. Ma határozzák el, hogy az összejövetel után kivételesen egyenesen hazamentek. És miközben otthon a teát isszátok, jól nézzétek meg a feleségeteket, és próbáljátok meg olyannak látni, amilyen akkor volt, amikor elkezdtetek udvarolni neki. Utána kerüljétek meg az asztalt, és csókoljátok meg! Majd folytattam a beszédemet, és nem gondoltam többet a jó szándékú tanácsra.

Egészen a legutóbbi napokig.

Nemrégem ugyanis az irodámba mentem, amikor az utca túloldalán egy férfit láttam meg, aki élénken integetett felém. Vártam, amíg át tudott jönni a zebrán.

- Uram - mondta komoly hangon - szép kis ügybe kevert.

- Én? Magát?

- Igen, ön!

- De hiszen én nem is ismerem. Kicsoda ön tulajdonképpen?

- Annak semmi köze a dologhoz, hogy ki vagyok. De szép kis históriába kevert.

- De hogyan? Miért?

Még mindig halálosan komolyan nézett rám. - Nem emlékszik, hogy mit mondott West Hamben a férfi összejövetelen? - kérdezte.

- Dehogynem. - Jó, én is ott voltam, és nem emlékszik már, hogy mit mondott? - Gondolkoztam. - Azt hiszem, hogy Isten szeretetéről beszéltem.

- Igen. És nem emlékszik már, hogy még mit mondott?

Ez már nem jutott eszembe, és meg is mondtam neki.

- Nem emlékszik, hogy azt mondta, menjünk egyenesen haza, és jól nézzük meg a feleségünket?

- Ja, igen, most jut eszembe, de ez okozta volna a bajt?

- Igen, ugyanis megtettem.

- És mi történt?

- Először még valamit el kell mesélnem önnek. Tehát, amikor kijöttünk az összejövetelről, egy páran ott ácsorogtunk, és azt mondtuk, hogy igaz a van, otthon kell elkezdni. Nem mondtam a többieknek, mit határoztam el, de azt gondoltam, hogy hazamegyek, és megteszem, amit mondott. Talán ahelyett, hogy mégis sokáig beszélgettünk volna, mint általában, és a beszédet és az ígihirdetőt kritizáljuk, rögtön hazamentem, és amikor hazaértem a tea már kész volt. Tehát leültem, és jól megnéztem a feleségemet. Uram, micsoda megrázkódtatás! Megpróbáltam ugyanis elképzelni, milyen csinos volt akkoriban, amikor elvettem feleségül. Sok mindent ígértem neki, és keveset, vagy semmit nem tartottam meg belőle. 14 éven keresztül csak csalódások, gondok, szegénység és munkanélküliség jutott neki velem együtt, és sok szívtelenséget is kapott tőlem. Mindez nyomot hagyott az arcán, ezért döböntem úgy meg.

- És - kérdeztem - mi történt aztán?

- Aztán felálltam, megkerültem az asztalt, és megcsókoltam. De ő csak hátrált, és pofonütött.

- És mit tett ön?

- Uram, ebben a pillanatban eszembe jutott, hogy egy másik alkalommal azt mondta, hogy tartsuk oda a másik arcunkat is, ezért még egyszer megcsókoltam. Még egy pofont kaptam, és a feleségem így szólt: Mi történt veled? Megpróbáltam elmondani, mit mondott nekünk az özszejövetelen - mindenre már nem emlékeztem, de a gyerekek is hallották, és most el akartam önnek mondani. Újra elkezdtük szeretni egymást, az egész család. A kicsik most járnak vasárnapi iskolába, és a feleségemmel, mi is olyanok vagyunk, mit a gyerekek, mert mindketten szeretjük Istent. Uram, jó tudni, hogy Isten megbocsátott, és mi is megbocsátottunk egymásnak. Biztosíthatom, szükségem volt rá, mert jó asszony a feleségem.

Ezt a történetet három oldalról hallottam, az apától, az anyától és a legidősebb fiútól. Kikérdeztem a gyereket a részletekről, és elmesélte, hogy amikor apja „sokkot” kapott, az első hatás hihetetlen csodálkozás volt. - Még sohasem láttam, hogy apám megcsókolja anyámat. Egyszerűen nem akartam elhinni. Nem tudtam, mi történt vele. De amikor anyám pofon ütötte, és ő nem ütött vissza, majd hanyatt estem.

Megdöbbenését meg tudtam érteni.

- Igen? És utána mit gondoltál?

- Tudja, hallottam, hogy mit mondtak, és ha már akkor megtettem volna, amit ma megtettem (szívét és életét egészen komolyan Istennek adta), akkor azt hiszem, nagyon sok keserűséget megspóroltam volna magamnak.

Ez egy 13 éves gyerek filozófiája, akit Isten Szentlelke megvilágosított.

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Madagaszkár - methodista gyülekezet

Januárban a madagaszkári methodista testvéreink megsegítésére gyűjtöttünk. Az ottani methodista misszió nemrég indult, de nagyon ígéretes. Szegénységben élnek, de lelkesen munkálkodnak az Úrért.

